

Jaká je budoucnost poštovních obálek?

KRKONOŠSKÉ OBÁLKY

V letošním roce uplynulo již 200 let od zavedení poštovních schránek v českých zemích, kdy na základě nařízení rakousko-uherské vlády byly umístěny poštovní schránky u každého poštovního úřadu. Nicméně poštovní obálka s psaním má daleko delší historii, a to jako spolehlivý nosič informace.

V posledních letech asi všichni zaznamenáváme pokles spotřeby a využívání obálek. Do popředí se dostává forma elektronické komunikace na všech úrovních. Fenomén internetu, jak se zdá, tak postupně s nevratnou platností ubíjí využívání písemné komunikace mezi lidmi a firmami. Mezi základní důvody patří jeho výhody, jako je rychlost, flexibilita a pohodlnost. Málokdo již dnes používá písemný styk – obchodní dopisy, milostná psaníčka, pohlednice z dovolených. Dnes je toto vše nahrazováno sociálními sítěmi na internetu a mobilní komunikací. V oblasti firemní komunikace jsou využívány datové schránky jako základní nástroj dorozumění se státní správou, a slouží k tomu i jiné specializované portály. Často je zasílání informací typu faktur, výpisů apod. nástrojem přinášejícím i ekonomické úspory. A v neposlední řadě finanční instituce či poskytovatelé služeb (např. telekomunikační společnosti) operují výhodou pro protistranu, že ušetří za transakční náklady přenosu informace.

Nezapomínáme však v tomto okamžiku na něco či na někoho? Nejsme někdy tímto postupem tlačeni do něčeho, co nám není příjemné? Jsou vnímány správné potřeby všech lidí? Známe jejich návyky, radosti, zkušenosti? Domnívám se, že v naší společnosti máme mnoho těch, kteří tento přechod na elektronickou komunikaci vnímají negativně. Důvodem je např. nízká počítačová gramotnost, nutnost vybavit se počítačem s internetovým připojením, které často může mít omezenou dostupnost, nutnost změnit vlastní přístupy k archivaci údajů apod. Dopad elektronizace informačního styku je tedy, a zejména, dán závislostí na zmíněné počítačové gramotnosti člověka. U mladých lidí pohybujících se běžně na bázi počítače či mobilu je papírový dokument přítěží či nechtěným výstupem informačního styku.

A naopak pro starší lidi, kteří nejen že byli zvyklí na používání papíru a nejsou tolik zblblí ve využívání nástrojů elektronické komunikace, je vhodnější získávat informace v tištěné podobě a velmi často prostřednictvím poštovních služeb. Jsou tedy oprávněné žádosti, aby písemný styk, jehož nosičem je papír, zejména v této kategorii příjemců informace zůstal i nadále. Neopomenutelnou skupinou občanů, kterým by měl být dopřán komfort papírové komunikace, by měla být i střední generace ovládající jak elektronickou komunikaci, tak přijímající informace v tištěné podobě. Všechny skupiny lidí dnes mají např. u bank možnost volby – elektronický či „papírový“ písemný styk. Ten druhý jmenovaný je však znevýhodněn cenou této služby. Právo svobodné volby je pak silně ovlivněno nákladem pro toho, kdo si má zvolit. Nedílným argumentem některých lidí je pak i přesvědčení o vyšší kvalitě bezpečnosti přenesené informace zasláním písemného dokumentu, lepším způsobem uložení/archivace či větší přehledností informací k případné kontrole jejího obsahu, tj. mít své výdaje pod kontrolou a jednoduše při ruce. Vyjednávací pozice či síla občanů

je často, ne-li téměř vždy, žádná, a jsou tak velmi zranitelnými subjekty. Je to tedy varování i do budoucna, že pokud nebudou nastavena pravidla svobodné volby občana bez omezení, může dojít postupně k nechtěné elektronizaci předávaných informací napříč obory a skupinami lidí bez jejich souhlasu či z donucení.

V roce 2013 se uskutečnil na toto téma ve Velké Británii průzkum mezi občany a výsledky byly zajímavé (www.keepmepostedeu.org):

Spotřebitelské preference

- 60 % občanů by si nevybralo firmu, která ne nabízí papírový účet/fakturu
- 69 % z těchto občanů tvrdí, že účty zaslané poštou poskytují lepší kvalitu uchování/založení, 65 % si myslí, že se tyto účty se lépe kontrolují a 45 % je přesvědčeno, že takto zaslané účty jsou bezpečnější

Efektivita tištěné komunikace

- 39 % občanů připouští, že bez papírového výpisu z účtu by neměli přehled o svých výdajích
- 40 % občanů tvrdí, že odebrání papírových výpisů by vážně ovlivnilo jejich hospodaření
- elektronická slepota: přes 40 % lidí, kteří dostávají papírové účty, zjistilo chybu ve vyúčtování, a to ve srovnání s 29 % těch, kteří dostali účet elektronicky

V Evropě se již od roku 2013 rozvíjí aktivita s názvem Keep Me Posted. Tato kampaň je zacílena na podporu těch skupin obyvatel, na které má elektronický styk negativní dopad. Kampaň

KMP s podtextem Právo občana na volbu proazuje právo volby s tím, jakou cestou má občan dostávat informace – na papíře, nebo elektronicky, aniž by byl v důsledku této volby penalizován formou poplatku za poštovné. Kampaň se týká různých dokumentů typu daňové formuláře, bankovní výpisy, volební lístky, faktury a účty od poskytovatelů služeb. Cílovou podporovanou skupinou kampaň jsou pak skupiny lidí (spotřebitelů) nebo jednotlivci, kteří odmítají elektronickou komunikaci. A dále občané, kteří tuto volbu ani nemají a jsou postaveni před hotovou věc. Kampaň je určena jak pro mladé, tak pro staré, tedy bez rozdílu věku, a nabízí všem občanům možnost volby získávat informace i v papírové podobě, tudíž standardním nástrojem a prostřednictvím poštovní služby.

Přežije poštovní obálka rok 2020? Pevně doufám, že ano, s tím, že si udrží svou prapůvodní formu určenou k přenosu informace. Důvodů k tomu je dostatek. Alespoň tak si to myslí pracovníci společnosti Krkonošské obálky s.r.o., která je tradičním výrobcem poštovních obálek a tašek v České republice. Historie výroby papíru a následně i obálek v Podkrkonoší je známá od minulého století. Vyrábíme zde nejen bílé poštovní obálky, ale jsme schopni je doplnit kvalitním ofsetovým tiskem dle požadavku zákazníka. Výrobní proces je certifikován dle norem ISO 9001 a FSC. Hodnotami naší firmy je rychlost, kvalita a flexibilita. Obálky jak v základním bílém, tak potištěném provedení, si zákazníci mohou kdykoliv objednat i na našem e-shopu www.krkonoške-obalky.cz/shop/.

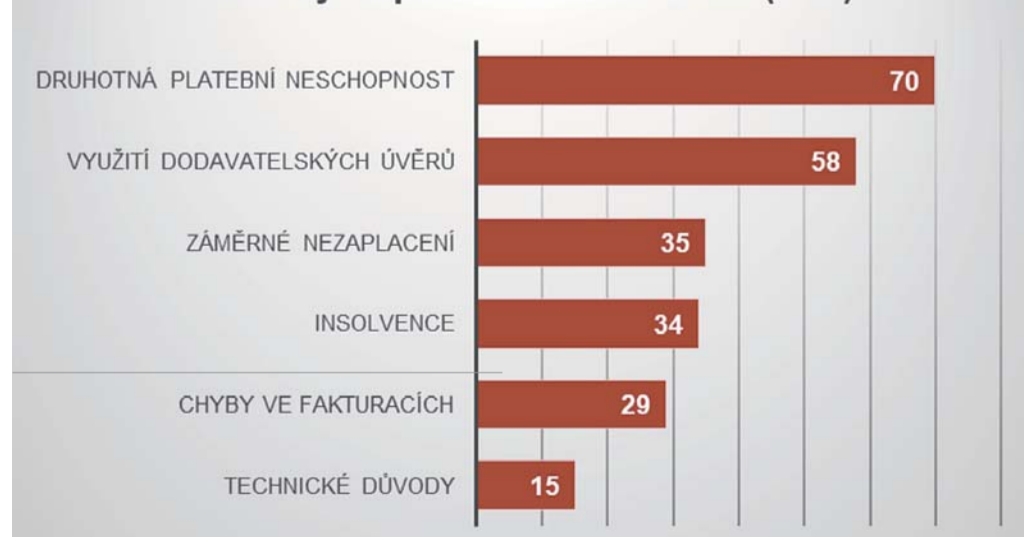
Ing. David Kotajný, ředitel

ilustrace Pixabay

Třetina českých podnikatelů se záměrně vyhýbá placení

Důvody neplacení faktur v ČR (v %)

Průměrné splatnosti faktur a počet dní zpoždění plateb

Podle průzkumu platební morálky pro společnost EOS KSI není v České republice pětina faktur za koupené zboží či služby zaplacená včas. Ve východní Evropě je neuhrazená každá čtvrtá zakázka, zatímco u západních sousedů jsou výsledky podobné těm českým. Počet neplatičů v Evropě tak i tento rok zůstává stejný. Podle majitelů tuzemských firem až třetina odběratelů své závazky neplní záměrně. Neplatičí klienti se odkazují také na své finanční potíže způsobené opožděnými platbami od vlastních zákazníků.

Nejčastěji podnikatelé uvádějí jako možný důvod špatné platební morálky druhotnou platební neschopnost. Faktury tedy neplatí, protože jim dluží jejich odběratelé. Problém to představuje pro 70 % českých podniků a horší situace už je jen ve Španělsku (73 %) a Rumunsku (80 %). Naopak nejméně ohrožují nesplacené závazky vlastních klientů německé podniky (31 %).

„Existuje nemalá část podnikatelů, kteří své závazky neplatí záměrně. Spoléhají i na to, že budou promlčeny. Tato strategie se jim bohužel částečně vyplácí. Spousta firem totiž nemá nastavený systém hlídání nesplacených faktur, nebo je příliš dlouho benevolentní vůči dlužníkům,“ řekl Vladimír Vachel, jednatel inkasní agentury EOS KSI, a dodal: „Čím později firmy řeší pohledávky, tím menší šance na jejich vymožení mají.“ Těch, kteří neplatí záměrně, je podle mínění ředitelů českých firem až 35 %. Nejméně nepoctivých zákazníků mají Švýcaři

(21 %) a Němci (26 %). Nejhůře si vedou Rumuni a Poláci s 45 %, respektive 44 %. Pro každou šestou evropskou firmu znamenají nezaplacené faktury riziko bankrotu.

V zemích západní Evropy, které mají lepší platební morálku, mají firmy nastaveny kratší termíny splatnosti faktur. Skoro polovina českých podniků (43 %) nabízí klientům více než 40 dní na zaplacení jejich závazků. Na Slovensku je to až 68 % firem. Zatímco v Německu poskytuje takto dlouhou lhůtu pouze 7 % firem. „Čeští podnikatelé se mohou u západních sousedů inspirovat. Pokud firmy dodávají v odvětví, kde se zboží rychle točí, není důvod dávat splatnost delší. V případě větších zakázek mohou podnikatelé podpořit své obchody i delší splatností. Je pak ale vhodné si dojednat dílčí postupně úhrady faktury, například dle odprodejů či spotřeby,“ doplnil Vladimír Vachel.

V oblasti dodržování lhůt moc disciplíny neukazujeme, ale průměrné zpoždění plateb máme spolu se Švýcarskem jedno z nejkratších v Evropě, a to pouze 15 dní. Nejhůře jsou na tom Řekové, ti čekají na zaplacení po datu splatnosti skoro celý další měsíc (28 dní) a Španěl (24 dní).

Skupina EOS realizovala průzkum platební morálky v segmentu B2B a B2C ve 3200 firmách z 16 evropských zemí (Německo, Velká Británie, Francie, Belgie, Švýcarsko, Rusko, Polsko, Španělsko, Rakousko, Rumunsko, Řecko, Bulharsko, Chorvatsko, Maďarsko, Česká republika a Slovensko). V každé zemi bylo 200 firem dotazováno na všechny aspekty spojené s platebními transakcemi a obecně na ekonomické trendy v dané zemi.

(tz)